

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art.I. - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.138 din 18 octombrie 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.671 din 24 octombrie 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 2, articolul 1 va avea următorul cuprins:

“ Art.1.- Procedura falimentului instituită prin prezenta lege se aplică următoarelor categorii de instituții de credit:

a) băncilor persoane juridice române, inclusiv Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. – S.A., precum și sucursalelor acestora având sediul în străinătate;

b) caselor centrale ale cooperativelor de credit;”

2. La articolul I punctul 3, litera a) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

“ a) nu a onorat integral o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul băncilor, inclusiv al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. – S.A., și de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit;”

3. La articolul I, după punctul 3, se introduce punctul 3¹ cu următorul cuprins:

“ 3¹. Titlul Capitolului II va avea următorul cuprins:
Organele abilitate să aplice procedura falimentului și atribuțiile lor”

4. La articolul I, punctul 4 va avea următorul cuprins:

“ 4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

Art.3. – Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului, sunt de competența exclusivă a tribunalului – complet din 3 judecători - în jurisdicția căruia se află sediul instituției de credit debitoare care figurează în registrul comerțului și sunt exercitate de un judecător-sindic.

Judecătorul- sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului, dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art.12 alin.(3) din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Principalele atribuții ale tribunalului, în cadrul prezentei legi, sunt:

- a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;
- b) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditorii pentru începerea procedurii;
- c) desemnarea lichidatorului, prin hotărâre, stabilirea atribuțiilor acestuia și, dacă este cazul, înlocuirea lui;

d) judecarea acțiunilor introduse de judecătorul – sindic pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;

e) judecarea contestațiilor formulate de instituția de credit debitoare sau de creditorii împotriva măsurilor luate de judecătorul – sindic și de lichidator;

f) darea hotărârii de închidere a procedurii.

Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate cu recurs în condițiile legii.”

5. La articolul I, punctul 5 se abrogă.

6. La articolul I, după punctul 5, se introduc punctele 5¹-5³ cu următorul cuprins:

“ 5¹. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

Art.4.- Pentru hotărârile date de tribunal, în baza art.3, curtea de apel va fi instanța de recurs.

Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută prin publicitate, în condițiile art.95 din Codul de procedură civilă.

Prin derogare de la art.300 alin.3 și 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile tribunalului, cu excepția celei de respingere a contestației instituției de credit debitoare, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

5². Articolul 5 va avea următorul cuprins:

Art. 5. – Potrivit prezentei legi, principalele atribuții ale judecătorului – sindic sunt:

- a) controlul asupra activității lichidatorului;
- b) stabilirea programului ședințelor adunărilor creditorilor ori de câte ori consideră necesar și prezidarea ședințelor;
- c) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;
- d) luarea măsurilor care se impun din analiza rapoartelor prezentate de lichidator și soluționarea obiecțiilor la acestea;

e) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de instituția de credit debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurilor;

f) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar derulate conform prevederilor legale;

2. operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului;

3. acte încheiate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în aceasta de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

4. acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 180 de zile anterioare începerii procedurii falimentului, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

5. constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului;

6. acte încheiate cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare, în anul anterior începerii procedurii falimentului; persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin lege;

g) admiterea planului de lichidare a unor bunuri din averea instituției de credit debitoare, până la acoperirea pasivului;

h) sesizarea tribunalului despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

i) efectuarea oricăror acte de procedură cerută de prezenta lege.

5³. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

Art.6.- În îndeplinirea atribuțiilor lor, care implică aplicarea unor reglementări bancare, tribunalul, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere și opinia Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară.”

7. La articolul I punctul 6, articolul 7 va avea următorul cuprins:

“Art.7. - Prin hotărârea judecătorească privind începerea procedurii falimentului, tribunalul ridică administratorilor instituției de credit debitoare dreptul de a reprezenta instituția de credit, de a administra bunurile instituției respective, de a dispune de ele și va desemna lichidatorul, la propunerea creditorilor, care va putea fi și Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, prin derogare de la prevederile art.3 din Ordonanța Guvernului nr.79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, și va preciza atribuțiile lichidatorului.

Adunarea generală a acționarilor instituției de credit debitoare, respectiv adunarea generală a casei centrale a cooperativelor de credit debitoare, va putea desemna în cel mai scurt termen, cu majoritate simplă, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, care să îi susțină în cadrul procedurii și care va avea dreptul, în condițiile legii, să conteste măsurile luate de judecătorul – sindic sau lichidator sau să exercite căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În prima ședință a adunării creditorilor aceștia vor putea alege un alt lichidator, cu o majoritate de 51% din valoarea creanțelor valabile, înregistrate la tribunal până la data prevăzută în notificarea trimisă de tribunal sau vor putea decide menținerea lichidatorului desemnat de tribunal.

În cazul în care sunt propuși mai mulți lichidatori, va fi considerat ales lichidatorul care va întruni voturile creditorilor titulari ai celei mai mari părți din valoarea creanțelor înregistrate la tribunal, în condițiile alin. 3. Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator de către tribunal vor înceta atribuțiile lichidatorului numit de acesta la data deschiderii procedurii. Lichidatorul nou-numit va prelua

activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

Pe perioada lichidării se revocă drepturile tuturor structurilor de conducere și control - adunarea generală, administratori, conducerea executivă, cenzori, auditori.

Prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la remunerația lichidatorului, se aplică în mod corespunzător. Activitatea lichidatorului este remunerată cu până la 3% din sumele rezultate din operațiunile de lichidare.”

8. La articolul I, după punctul 6, se introduce punctul 6¹ cu următorul cuprins:

“6¹. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

Art.8.- Instituția de credit debitoare și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de judecătorul – sindic și lichidator, în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată, iar soluționarea acesteia se va face în maximum 30 de zile. Dacă socotește necesar, tribunalul va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a instituției de credit debitoare, a creditorilor și a Băncii Naționale a României, cu participarea judecătorului – sindic.”

9. La articolul I, punctul 7 va avea următorul cuprins:

“7. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

Art.9.- În orice stadiu al procedurii falimentului, pentru motive temeinice – dol sau culpă gravă -, precum și la solicitarea justificată a creditorilor, tribunalul poate înlocui judecătorul – sindic ori lichidatorul, prin încheiere motivată, dată în camera de consiliu.

Pentru desemnarea unui alt lichidator, tribunalul va solicita adunării generale a creditorilor o altă propunere pentru lichidator, care va fi ales, în conformitate cu prevederile art.7.

Numirea noului lichidator se va face cu respectarea prevederilor art.3 din prezenta lege.”

10. La articolul I punctul 8, articolul 10 va avea următorul cuprins:

“ Art.10.- Potrivit prezentei legi, principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului va deschide la o bancă, care funcționează pe teritoriul României, selectată prin licitație, în cel mult 10 zile, în raport cu criteriile de eficiență stabilite pentru apărarea intereselor creditorilor, inclusiv din punctul de vedere al dezvoltării rețelei teritoriale, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip *instituție de credit în faliment* vor fi virate de către lichidator sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României banca comercială și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura, în continuare, prin aceste conturi;

b) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de faliment, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic, spre aprobare, în termen de cel mult 30 de zile de la începerea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere;

c) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, aplicarea sigiliilor la începerea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității

acestui, angajarea putându-se face din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul producerii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicată de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

g) examinarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

h) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora, în termen de 24 de ore, în noile conturi ale instituției de credit debitoare, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, conturi deschise la o bancă comercială;

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în contul în valută, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, ce se dezvoltă pe analitice - pentru fiecare valută -, deschis la banca comercială; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul tip *instituție de credit în faliment*, deschis în lei;

3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

j) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

k) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare – ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditori prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate; tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen cu opțiune; după cumpărare, pentru activele grevate de operațiuni pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 6-a *Falimentul* din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor de lichidator, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a

activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori;

m) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru bănci;

n) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

o) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

p) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.”

11. La articolul I, după punctul 8 se introduc punctele 8¹ și 8² cu următorul cuprins:

“8¹. Articolul 11 se abrogă.

8². Articolul 12 va avea următorul cuprins:

Art.12. – Procedura falimentului va începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.”

12. La articolul I punctul 12, alineatele 1 și 4 ale articolului 18 vor avea următorul cuprins:

“ Art.18.- În urma înregistrării cererii, introdusă conform art.14, 16 și 17, tribunalul va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole, inclusiv Băncii Naționale a României.

În lipsa disponibilităților în conturile prevăzute la art.10 lit.a) se vor utiliza disponibilități din fondul de lichidare prevăzut de Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La articolul I punctul 13, articolul 19 va avea următorul cuprins:

“ Art.19.- La primul termen de judecată tribunalul va analiza cererea și, în cazul în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de faliment, va da hotărârea privind începerea procedurii falimentului acesteia.

Contestația împotriva cererii de declanșare a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării acestei cereri.

Tribunalul se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile, termen care poate fi prelungit o singură dată, cu încă 10 zile.

În urma pronunțării hotărârii de începere a procedurii falimentului, ca urmare a cererii introduse conform art. 14, 16 și 17 și a desemnării lichidatorului, tribunalul va comunica aceasta părților prevăzute la articolele menționate, inclusiv lichidatorului și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale legale, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înmatriculată, pentru efectuarea mențiunii “bancă în faliment”, respectiv “casă centrală a cooperativelor de credit în faliment”. Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională. În situația în care instituția de credit în faliment are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată despre începerea procedurii falimentului autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective.

De la data începerii procedurii falimentului toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea ”bancă în faliment”, respectiv “casă centrală a cooperativelor de credit în faliment”.

Pentru scopuri statistice instituțiile de credit în faliment vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidator Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Națională a României.”

14. La articolul I punctul 14, alineatul 1 al articolului 20 va avea următorul cuprins:

“ Art.20.- Tribunalul va comunica în aceeași zi Băncii Naționale a României hotărârea sa privind începerea procedurii falimentului instituției de credit debitoare. La data comunicării hotărârii privind începerea procedurii falimentului Banca Națională a României va închide imediat, după decontarea finală din ziua respectivă, conturile instituției de credit debitoare, deschise în evidențele sale, și va transfera disponibilitățile în conturile tip “instituție de credit în faliment”, deschise la o bancă comercială conform art.10.”

15.La articolul I, punctul 15 va avea următorul cuprins:

“15. Articolele 20¹-20⁴ vor avea următorul cuprins:

Art.20¹. – De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale.

Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin.1. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi sunt scutite de taxe de timbru.

Art.20². – Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor asupra instituției de credit debitoare de la data deschiderii procedurii.

Art.20³. – După ce s-a dispus începerea procedurii falimentului, potrivit art.19, este interzis administratorilor instituției de credit debitoare, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile, respectiv părțile sociale deținute la banca debitoare care fac obiectul acestei proceduri.

Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv a părților sociale, potrivit alin.1, în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art.20⁴. – Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor putea desemna două persoane care să îi reprezinte în

procesul de lichidare, după deschiderea procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.”

16. La articolul I punctul 16, articolul 21 va avea următorul cuprins:

“Art. 21 - Prevederile cap.III secțiunea a 6-a *Falimentul* din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art.100 alin.(2), în ceea ce privește începerea lichidării după afișarea tabelului de creanțe, și art. 108, în ceea ce privește ordinea de plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment. “

17. La articolul I punctul 17 articolul 21¹, punctele 4 și 9 vor avea următorul cuprins:

“4. creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii privind finanțele publice nr.500/2002, creanțele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit în faliment;

9. creanțele acționarilor băncii în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, provenite din participațiile la capitalul social.”

18. La articolul I punctul 18, titlul capitolului IV va avea următorul cuprins:

“ Răspunderea organelor de conducere, a organelor de control intern și a personalului de execuție din instituția de credit ajunse în stare de faliment “

19. La articolul I punctul 19, articolul 22 va avea următorul cuprins:

“Art. 22 - Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit în stare de faliment să fie suportată de către membrii organelor de conducere, personalul de execuție și/sau cu atribuții de control intern care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului, dacă au contribuit la falimentul acesteia prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele instituției în folosul propriu;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea instituției de credit;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit instituția de credit la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul instituției de credit sau au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare, pentru a procura instituției de credit fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum și a normelor interne în vigoare;

h) în luna precedentă încetării plăților au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori;

i) au întocmit bilanțuri contabile, alte situații contabile ori raportări întocmite cu nerespectarea prevederilor legale;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat și nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Aplicarea dispozițiilor alin. 1 nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune. Începerea urmăririi penale nu suspendă cursul litigiilor civile și comerciale. Dispozițiile alin. 1 se aplică doar persoanelor care au exercitat funcțiile menționate în acest alineat, după intrarea în vigoare a acestei legi.”

20. La articolul I, după punctul 19 se introduce punctul 19¹ cu următorul cuprins:

“ 19¹. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

Art.24.- În vederea luării măsurilor prevăzute la art.22 alin.1, tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul - sindic, de către lichidator sau de către oricare dintre creditori, de Banca Națională a României sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.”

21. La articolul I punctul 20, articolul 26 va avea următorul cuprins:

“ Art.26.- Procedura falimentului va fi închisă atunci când tribunalul a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit ajunse în stare de faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Banca Națională a României.

În urma cererii judecătorului-sindic, tribunalul va da o hotărâre de închidere a procedurii falimentului. Hotărârea va fi comunicată, în scris sau prin presă în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor creditorilor instituției de credit debitoare, oficiului registrului comerțului, Băncii Naționale a României și lichidatorului care va închide conturile tip *instituție de credit în faliment*. Eventualele sume rămase vor fi virate la bugetul de stat.

În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul depune spre păstrare la Direcția județeană a Arhivelor Naționale toate documentele instituției de credit debitoare, arhivate conform Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996.”

22. La articolul I punctul 21, articolul 27 va avea următorul cuprins:

“ Art.27.- Dispozițiile prezentei legi se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

23. La articolul I, după punctul 21, se introduce punctul 22 cu următorul cuprins:

“22. Articolele 28, 29 și 30 se abrogă.”

24. Articolul II va avea următorul cuprins:

“Art.II.- Denumirea *banca debitoare* din textul articolelor 14, 15 și 23 din Legea nr.83/1998, cu modificările ulterioare, va fi înlocuită cu denumirea *instituția de credit debitoare*.”

25. Articolul III va avea următorul cuprins:

“ Art.III. – Procedurile de reorganizare judiciară declanșate în baza prevederilor Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile legii menționate.

Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr.83/1998, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile legii menționate, valabile la momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii.”

Art.II.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.186/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.567 din 19 noiembrie 1999, se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 10 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu